

Arrest

nr. 99 117 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 11 september 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard en van de bevelen om het grondgebied te verlaten betekend op 24 september 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 november 2012 met referentienummer X.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 juli 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 11 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 24 september 2012. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.07.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

A., B. (R.R.: ...)

geboren te Tetovo op (...)1965 .

+ echtgenote: A., M. (R.R.: ...)

Geboren te Skopje op (...)1967 .

+ zoon: A., S. (R.R.: ...).

Geboren te op (...)1984

+ zoon: A., G., geboren te op (...)1993

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel

ik U mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012; de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.06.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvragen tot machtiging tot verblijf dd. 24.01.2012 en 11.04.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvragen dd. 24.01.2012 en 11.04.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 28.06.2012 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3-5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Aan verzoekers wordt op 24 september 2012 de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ter kennis gebracht. Dit zijn de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissingen waarvan de motivering telkens luidt als volgt:

“Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet schrijven voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De tweede verwerende partij werd op 20 december 2012 per aangetekend schrijven in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota en geen administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 17 februari 2012) heeft artikel 7 van de Vreemdelingenwet gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven. 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; (...).”

Bijgevolg beschikt de minister c.q. de staatssecretaris of zijn gemachtigde niet meer over een discretionaire bevoegdheid wanneer artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de vreemdelingenwet moet worden toegepast.

In casu werd de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen betwisten niet dat zij langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn of er niet in slagen het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Verwerende partij zal derhalve bij een gebeurlijke vernietiging van de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing niet anders kunnen doen dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoekers langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet bepaalde termijn, een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren. Een eventuele vernietiging van de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing kan verzoekers in principe dan ook geen voordeel opleveren. Zij voeren ook geen dergelijk voordeel aan.

De Raad dient echter op te merken dat geen bevel mag worden gegeven wanneer dat in strijd zou zijn met een aantal verdragsrechtelijke bepalingen, waaronder het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna : het EVRM, cf. RvS 26 augustus 2010, nr. 206.948). Het feit dat de verwerende partij in welbepaalde gevallen slechts over een gebonden bevoegdheid beschikt met betrekking tot het uitvaardigen van een bevel om het grondgebied te verlaten, neemt niet weg dat ook in deze gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten een schending kan uitmaken van een bepaling van het EVRM. Het EVRM primeert op de vreemdelingenwet en de Raad dient dan de gegrondheid te onderzoeken van de middelen die gestoeld worden op een schending van een bepaling van het EVRM.

In de uiteenzetting van hun middelen voeren verzoekers geen schending aan van het EVRM. Bijgevolg doet het betoog van de verzoekers geen afbreuk aan de gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris ter zake.

Verzoekers kunnen derhalve geen voordeel halen uit een gebeurlijke nietigverklaring van de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring, voor zover het is gericht tegen de tweede, derde, vierde en vijfde van de bestreden beslissing is wegens een gebrek aan belang onontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het eerste middel voeren verzoekers de schending van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht.

Verzoekers kunnen zich geenszins akkoord verklaren met het motief van de eerste bestreden beslissing nu uit de verschillende verzoeken blijkt dat het ziektebeeld verschillend is.

4.2 Er is geen nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

4.3 De eerste bestreden beslissing is gegrond op artikel 9*ter*, § 3, 5° van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag dient onontvankelijk te verklaren.

In de beslissing verwijst verweerder naar de aanvragen tot machtiging tot verblijf van 24 januari 2012 en 11 april 2012 waarover een beslissing werd genomen op 28 juni 2012. Verweerder motiveert dat verzoekers in hun nieuwe verblijfsaanvraag van 20 juli 2012 een standaard medisch getuigschrift voorleggen waaruit blijkt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvragen van 24 januari 2012 en 11 april 2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt aldus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.

De Raad merkt op dat krachtens artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, het nalaten van het toesturen van het administratief dossier door de verwerende partij in die zin gesanctioneerd wordt dat de door de verzoekers aangehaalde feiten als bewezen worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. Verzoekers betwisten het motief in de bestreden beslissing en stellen dat uit de verschillende verblijfsaanvragen om medische redenen een verschillend ziektebeeld blijkt. Teneinde deze geleverde kritiek te onderzoeken, is het essentieel te weten welke 'ziektebeelden' werden aangehaald in de verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf. Dit kan noch uit het verzoekschrift met bijlage noch uit de bestreden beslissing op voldoende precieze wijze worden afgeleid. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de medische inlichtingen waarover zij beschikte wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft gesteld, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk. De feitelijke argumentatie van verzoekers komt terzake niet als kennelijk onjuist voor. De Raad acht de door verzoekers aangehaalde feiten, die niet door enig stuk worden tegengesproken, als bewezen.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

5. Korte debatten

De eerste bestreden beslissing wordt vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring van het tweede, derde, vierde en vijfde bestreden bevel is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

6. Kosten

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 525 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 11 september 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de beslissing van 11 september 2012 is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van de vier bestreden bevelen wordt verworpen.

Artikel 4

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 525 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN